

Prekrasno: Obilježavanje na Oltaru Hrvatske Domovine

OBILJEŽEN DAN DRŽAVNOSTI REPUBLIKE HRVATSKE 25.lipnja 2010. Na OLTARU HRVATSKE DOMOVINE na Medvedgradu

Pozivom svim Hrvaticama i Hrvatima, hrvatskim braniteljima i ljudima dobre volje okupili smo se na Medvedgradu 25. lipnja 2010. godine u 9:45 sati sa nakanom odavanja počasti Domovini Hrvatskoj na Dan Državnosti Republike Hrvatske.

Sa hrvatskim barjakom na čelu
u organiziranoj koloni smo došli do spomenika podno južne kule.

Dio zbora Hrvatska Baščina otpjevao je himnu Lijepa naša Domovino, a cvijeće je položio general HV g. Željko Glasnović koji nam se nakon molitve i minute šutnje za sve koji su dali život za Domovinu, obratio prigodnim govorom.

Nakon toga o spomeniku Oltaru hrvatske domovine zborio nam je g. Zanoški (donosimo u cjelosti tekst govora) koji nas je podsjetio o Danu Državnosti 30. svibnja i o tome kojim povodom je proglašen Dan Državnosti 25. lipnja i zašto ga slavimo kao hrvatski praznik.

Pjesmom zbora Hrvatska Baščina "Bože čuvaj Hrvatsku" i zajedničkim slikanjem nazočnih uz poziv da se okupimo u 10:00 sati na svaki Hrvatski Državni praznik (30. svibnja – za Dan Državnosti, 25. lipnja – za današnji Dan Državnosti, 5. kolovoza – za Dan domovinske zahvalnosti i 8. listopada – za Dan neovisnosti) okončali smo službeni dio obilježavanja.

Pićem u restoranu Medvedgradski podrum nastavili smo druženje gdje smo svi nazočni potpisali razglednice sa motivom počasne bojne HV generalima zatočenima u Hagu, Dariju Kordiću i generalu Mirku Norcu, pomolili se za njih i sa zborom otpjevali "Rajska Djevo kraljice Hrvata".

Predsjednikova počasna garda • HRVATSKA

Predsjednikova počasna garda • HRVATSKA

Predsjednikova počasna garda • HRVATSKA

Razgledavanjem dvorca Medvedgrad
**rastali smo se uz pozdrav,
doviđenja,**
**do 5. kolovoza na Dan Domovinske zahvalnosti u 10:00 sati
na Oltaru hrvatske domovine.**

Organizatori: HRVATSKI BRANITELJI
zajednički nazivnik za sve koji Domovinu i njenu Slobodu nose u srcu.

Tekst izgovoren nazočnima na obilježavanju

OLTAR HRVATSKE DOMOVINE

Od povijesnog trenutka koji se zbio 30. svibnja 1994. godine u 10:00 sati kada je u čast Dana državnosti predsjednik Republike Hrvatske dr. Franjo Tuđman svečano upalio vječnu vatru, spomenik se i službeno zove OLTAR HRVATSKE DOMOVINE.

Po svršetku svečanosti otvaranja spomenika, predsjednik Republike Hrvatske upisao je u knjigu dojmova: "Na Dan državnosti, 30. svibnja 1994. na četvrtu obljetnicu uspostave

demokratske vlasti u Hrvatskoj, kao državni poglavar samostalne i nezavisne, suverene i međunarodno priznate države Hrvatske, upalio sam vječnu vatru i položio vijenac na Oltar Domovine podignut u čast svih onih koji su ginuli, patili i živjeli za slobodnu Hrvatsku. Neka ovo spomen-obilježje u ozračju povijesnog nam hrvatskog grba na Medvedgradu, nekadašnjem sjedištu vladara i svjetovnih i crkvenih velmoža iznad današnjeg Zagreba, glavnog grada svih Hrvata, postane stjecište svih hrvatskih ljudi iz Domovine i svijeta, svih građana Hrvatske.

Oltar Domovine na Medvedgradu biti će također mjesto na kojemu će i predstavnici stranih zemalja neznanom hrvatskom junaku i suverenosti hrvatske države odavati počast."

Kroz sva vremena, i u svim narodima, uvijek, i uvijek, i svugdje, Sloboda je – i samo Sloboda – bila, i bit će, ona sveta Svjetlost koja obasjava put naroda kroz nesigurne vjekove.

Njoj se, Slobodi, utječe ufanje, srčani juriši, cijeli život, nju pjesnik slavi:

"O lijepa, o draga, o slatka Slobodo,
dar u kom sva blaga višnji nam Bog je do."

Kako je samo silno i veliko vjerovanje naroda na njegovu trnovitom putu u Slobodu! Kako uopće pojmiti tu golemu snagu koja pokreće čista počela u kojima se ukazuje sam Stvoritelj!? Kako? I kojim imenom pokriti ljubav, dirljivu hrabrost svih onih koji s vjerom u Slobodu prođoše kroz smrt znajući da "navik on živi ki zgine pošteno."!?

Sloboda dolazi s drhtajem zemlje!

U višestoljetnoj povijesti hrvatskog naroda Sloboda je krunila vremenska razdoblja našom Državom – kneževinom i kraljevinom – ali, na žalost, bila su i velika razdoblja bez Slobode, to jest bez Države. Hladna oštrica mača presjekla je san o Slobodi kralju Svačiću, Zrinskom i Frankopanu, Kvaterniku i Radiću, Vokiću, Goranu Kovačiću, Stepincu, Bušiću... I dobro znamo da je pravo ime hrvatske Golgote – Gvozd, Krbavsko polje, Bečko Novo Mjesto, Siget, Rakovica, Bleiburg, Krašić, Vukovar... Evo, htjelo se toliko stoljeća, toliko boli i smrti, da se danas, napokon – i nanovo – prolomi glas, kao onda na Duvanjskom polju, da se, velim, prolomi glas VIVAT, VIVAT CROATIA, i na Trgu bana Josipa Jelačića u Zagrebu, i diljem Domovine, koji će otvoriti prostore mitskih svitanja za kojima žudi Sloboda.

Upravo toj, i svetoj i slavnoj Slobodi, htjelo se dati trajno i dostojno obilježje u – konačno – slobodnoj Hrvatskoj. Stoga je i formirana autorska radna skupina projekta "Obnova Medvedgrada u čast hrvatske Slobode", koju je za svoga posjeta Medvedgradu 1992. inicirao predsjednik Republike Hrvatske dr. Franjo Tuđman.

Samo pak oblikovanje Memorijalnog obilježja u čast hrvatske Slobode u sklopu je cjeline posla na dvorcu – burgu, ali je i zaseban autorski posao, koji je povjeren kiparu Kuzmi Kovačiću, čiji je prijedlog, na pozivnom natječaju (1993.) odabran za realizaciju. Prostor na kojemu će biti trajno postavljeno odabrano rješenje određen je na platou podno južne kule, koji je omeđen ruševnim obrambenim bedemom "zatvarajući" prostor u skladnu cjelinu.

Već je na kiparovoj maketi-prijedlogu bilo jasno razvidno, da je kamen osnovni materijal iz kojeg će biti izgrađen spomenik.

Spomenik je sastavljen od ukupno deset vrsta kamena simbolički iz svih hrvatskih krajeva.

Iz okolice Dugopolja (kraj Splita) sivo-zeleno-plavkasti "zeleni jadrani"

i smeđkasti "dolit", iz Trogira sivkasto-bijeli "seget", iz Istre žuto-smeđkasti "kanfanar", iz šibenskog kraja crvenkasto-sivi "rozalit", iz karlovačkog kraja dolazi "sivi vapnenac", iz Slavonije "sivi granit", iz Sinjskog kraja dolazi crvenkasto-sivo-smeđi "alkasin", sa Brača dolazi glasovita "dračevica", a Žuti "bizek", posvećeni kamen skinut je pri obnovi zagrebačke katedrale. Velike staklene kocke ili "ploče mora" lijevao je zajedno s kiparom Kovačićem Pino Signoretto, vlasnik i majstor lijevač stakla u istoimenoj glasovitoj staklarskoj radionici u Muranu kraj Venecije.

Skulptura je, međutim, određena Zemljom, horizontalom tla i kompozicijskom strukturom kvadratnih kamenih kubusa i kvadrata, kao i plavim staklenim pločama koje zrcale naše more, sažimajući sve u simbol hrvatskog grba.

Ovdje se hrvatski grb rastvara u skulpturu hrvatskog grba, koji bogatom simbolikom izražava čitavu domovinu, šireći se po zemlji na površini od 8x8 metara. Na središnjem i najvišem kamenom bloku napisana je prva strofa "Lijepe Naše", dok je na drugoj, zadnjoj strani istoga kamena uklesan Višeslavov križ, što je, tvrdi Živko Kustić "dostatna naznaka da je spomenik na Medvedgradu kako hrvatska tako i katolička baština". Tik ispred ovoga najvišega i najdominantnijega kamena položen je kamen na kojemu je natpis hrvatskoga kneza Branimira iz Šopota, kod Benkovca.

Spomenička skulptura izgrađena je od kvadratnih kamenih ili staklenih oblika, zatvarajući se, također, u veliku kvadratnu cjelinu oko koje se može opisati krug, koji je simbol savršenstva, ali i Boga.

No spomenik je, nadasve, simbol i stvarnost slobodne nam Domovine Hrvatske, mjesto gdje ćemo štovati naše mrtve, mjesto gdje će gorjeti Vječni plamen našoj Slobodi kroz sva vremena. Uvijek! I uvijek!

Izvor iz knjige Milan Bešlić: OLTAR HRVATSKE DOMOVINE

DAN DRŽAVNOSTI 30. svibnja

Dan državnosti 30. svibnja, dan je kada je nakon, provedenih višestranačkih izbora, po prvi puta konstituiran demokratski izabran Hrvatski Sabor, koji je kao institucija stoljećima bio temeljni činitelj i čuvar neprekinute niti hrvatskog državnog prava. Upravo tim događajem, konstituiranjem višestranačkog, demokratski izabranog Hrvatskog Sabora, učinjen je prvi korak na putu uspostave pune hrvatske državne samostalnosti i neovisnosti.

Dan državnosti (30. svibnja) proglašen je u ožujku 1991. godine državnim praznikom pod tim imenom i bio u cijelosti prihvaćen u hrvatskom kao tradicija vrijedna šovanja. Sjećamo se velikih narodnih okupljanja u Domovini i u svijetu gdje žive Hrvati, od kojih je najveće bilo u glavnom gradu svih Hrvata, Zagrebu, na Jarunu.

No promjenom stranaka na vlasti, na valu svekolikih promjena dogodila se 2001. godine izmjena Zakona o blagdanima, spomendanima i neradnim danima u RH. Za račun vladajuće garniture SDP-a, HSLŠ-a, HSS-a i HNS-a autorstva ove promjene prihvatio se HSLŠ-ovac Ivo Škrabalo. Bio je to samo jedan u nizu poteza vladajuće garniture, pod Račanovom dirigentskom palicom, u sustavnoj provedbi rashvaćivanja tj.

"detuđmanizacije" Hrvatske.

U svom izlaganju pri obrazloženju prijedloga promjene Zakona o blagdanima, Škrabalo je ipak, nehotice otkrio pravi motiv ukidanja 30. svibnja kao Dana državnosti. On je podsjetio da je to dan (30. svibnja) kada je: "na vlast kao najjača stranka došao HDZ, to je datum koji je u ožujku 1991., dakle niti godinu dana nakon tog događaja proglašen državnim praznikom pod imenom Dan državnosti."

Na početku Škrabalo je predlagao da se 30. svibnja primenuje u Dan Hrvatskog Sabora i da to bude spomen dan, a ne blagdan (neradni dan). U završnici rasprave o Škrabalovu prijedlogu izmjene i dopuna Zakona o blagdanima, SDP je iznenada pokrenuo inicijativu da se Dan državnosti proglasi 25. lipnja, da kad je 1991. godine Hrvatski Sabor donio Ustavnu odluku o suverenosti i samostalnosti RH i Deklaraciju o uspostavi suverene i samostalne RH. Očitujući svoju političku besramnost svu prijetvornost i licemjerstvo partijske čudi svojim prijedlogom, SDP je naime toga dana 25. lipnja 1991. godine napustio sabornicu ne želeći sudjelovati u donošenju povijesne Ustavne odluke o suverenosti i samostalnosti RH.

Tim i takvim odlukama vladajuća garnitura je zbunila narod potkopavši tradiciju obilježavanja Dana državnosti 30. svibnja, provela je opsežan proces "detuđmanizacije" državnih, od naroda prihvaćenih, blagdana u Hrvatskoj, a Domovinu Hrvatsku izvrga ruglu i podsmjehu svijeta, jer nema države na svijetu u kojoj se promjenom stranaka na vlasti mijenjaju svi bitni elementi državnosti i to od Ustava, svih bitnih zakona do kalendara državnih blagdana.

Danas je 25. lipnja službeni Dan državnosti Republike Hrvatske.

Pitamo se što to mi danas obilježavamo?

Dan državnosti, 25. lipnja, u Republici Hrvatskoj državni je blagdan kojim se obilježava povijesna odluka Sabora donesena istoga datuma 1991. godine.

Povijesnoj odluci Hrvatskoga sabora o pokretanju postupka razdruživanja od ostalih jugoslavenskih republika donesenoj 25. lipnja 1991. prethodila je takva odluka građana Republike Hrvatske iskazana na referendumu održanom 19. svibnja 1991. godine.

Više od 94 posto građana donijelo je sljedeću odluku:

"1. Republika Hrvatska, kao suverena i samostalna država, koja jamči kulturnu autonomiju i sva građanska prava Srbima i pripadnicima drugih nacionalnosti u Hrvatskoj, može stupiti u savez suverenih država s drugim republikama.

2. Republika Hrvatska ne ostaje u Jugoslaviji kao jedinstvenoj saveznoj državi."

Na temelju takvog očitovanja volje građana, a nakon neuspjeha pregovora s ostalim bivšim jugoslavenskim republikama o izlasku iz državno-političke krize, Sabor Republike Hrvatske, na zajedničkoj sjednici sva tri saborska vijeća 25. lipnja 1991. godine donosi **Ustavnu odluku o suverenosti i samostalnosti Republike Hrvatske**, kojom se utvrđuje da "ovim činom Republika Hrvatska pokreće postupak razdruživanja od drugih republika i SFRJ. Republika Hrvatska pokreće postupak za međunarodno priznavanje".

Na istoj je sjednici Sabor donio i **Deklaraciju o proglašenju suverene i samostalne Republike Hrvatske**.

Posredstvom međunarodne zajednice, radi lakših pregovora o razdruživanju među bivšim jugoslavenskim republikama, Brijunskom je deklaracijom utvrđen tromjesečni rok odgode primjene Ustavne odluke od 25. lipnja 1991. godine.

Istekom moratorija na tu povijesnu odluku, 8. listopada 1991. godine Republika Hrvatska raskida državno-pravne sveze sa ostalim republikama i postaje slobodna, samostalna i neovisna država.

Hvala Vam na pažnji.

Milan Zanoški, HRVATSKI BRANITELJ

milan.zanoski@zg.t-com.hr

